
Podatki od nieruchomości związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w uzdrowiskach są zgodne z konstytucją. 26 września 2013 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek Rady Miasta Kołobrzeg dotyczący podatku od nieruchomości związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych jest zgodny z art. 167 ust. 1 i 4 w związku z art. 16 ust. 2 konstytucji w związku z art. 9 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 12 ust. 1 tiret 7 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. oraz nie jest niezgodny art. 15 ust. 1 i 2 konstytucji. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że ustawodawca, dokonując w 2010 i 2011 r. zmiany treści art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, poszerzył zakres sytuacji, w których stosowana jest "preferencyjna" (niższa) stawka podatku od nieruchomości. "Zajęcie" budynku lub jego części na działalność leczniczą oznacza, że w danym miejscu są bezpośrednio (faktycznie) udzielane świadczenia zdrowotne. Tymczasem "związanie" budynku lub jego części z działalnością leczniczą oznacza, że w danym miejscu mogą, ale nie muszą być faktycznie wykonywane czynności medyczne, niemniej musi istnieć związek budynku lub jego części z prowadzoną działalnością leczniczą. Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych należy interpretować w oparciu o przesłankę podmiotową - przedmiotową, tzn. budynki lub ich części zajęte przez podmioty wykonujące działalność leczniczą muszą jednocześnie pozostawać w związku z działalnością leczniczą. Adresatem tego przepisu, w obydwu jego częściach, jest ten sam podmiot.

Trybunał Konstytucyjny przypomniał, że zasada samodzielności finansowej jednostek samorządu terytorialnego, wynikająca z art. 167 ust. 1 i 4 w związku z art. 16 ust. 2 konstytucji oraz art. 9 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 12 ust. 1 tiret 7 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r., nie ma charakteru absolutnego i ustawodawca posiada swobodę w kształtowaniu źródeł dochodów własnych tych jednostek oraz poziomu tych dochodów. W powyższej swobodzie ustawodawcy mieści się również możliwość modyfikacji istniejących źródeł dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego lub ich poziomu. Niemniej modyfikacje te powinny być wprowadzone wyłącznie w drodze ustawy oraz znajdować uzasadnienie w konstytucyjnie określonych celach i chronionych wartościach.

Trybunał Konstytucyjny uznał, że zmiana zakresu stosowania "preferencyjnej" stawki podatku od nieruchomości dla budynków lub ich części związanych z działalnością leczniczą została dokonana w drodze ustawy i jest powiązana z ochroną konstytucyjnych wartości, takich jak przykładowo prawo do ochrony zdrowia (art. 68 konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny przypomniał również, że realizacja przez ustawodawcę swobody modyfikacji źródeł dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego może prowadzić do negatywnych skutków finansowych dla tych jednostek. Niemniej, dla zachowania konstytucyjnie chronionej samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, nie może dojść do naruszenia istoty ich samodzielności finansowej w sposób drastyczny, co będzie prowadzić do oczywistych dysproporcji między zakresem działań jednostki a poziomem jej dochodów.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wnioskodawca nie wykazał, że dokonując modyfikacji wysokości dochodów własnych gmin, poprzez rozszerzenie zakresu stosowania "preferencyjnej" stawki podatku od nieruchomości, ustawodawca spowodował drastyczne naruszenie ich samodzielności finansowej lub też doprowadził do oczywistej dysproporcji między zadaniami jednostek samorządu terytorialnego a ich

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 28, wrzesień 2013 00:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 1598

---

dochodami.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że gminy uzdrowiskowe, na które nałożono dodatkowe zadania własne, ustawodawca wyposażył również w dodatkowe źródła dochodów, takie jak opłata uzdrowiskowa czy też dotacja z budżetu państwa.

Z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie kwestionował sposobu organizacji systemu organów państwowych, który naruszałby decentralizację władzy publicznej, Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 15 ust. 1 i 2 konstytucji stanowi nieadekwatny wzorzec kontroli w niniejszej sprawie.

Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, że powołane jako wzorce kontroli art. 9 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 12 ust. 1 tiret 7 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego są "konsumowane" przez art. 167 konstytucji i w związku z tym nie zachodzi potrzeba odrębnego badania wniosku w tym zakresie.